

L kapitola 1.

[1] I když se již mnozí pokusili sepsat vypravování o událostech, které se mezi námi naplnily, [2] jak nám je předali ti, kteří byli od počátku očitymi svědky a služebníky slova, [3] rozhodl jsem se také já, když jsem vše znovu důkladně prošel, že ti to v pravém sledu vypíši, vznešený Theofile, [4] abys poznal hodnověrnost toho, v čem jsi byl vyučován. [5] Za dnů judského krále Heroda žil kněz, jménem Zachariáš, z oddílu Abiova; měl manželku z dcer Áronových a ta se jmenovala Alžběta. [6] Oba byli spravedliví před Bohem a žili bezúhonně podle všech Hospodinových příkazů a ustanovení. [7] Neměli však děti, neboť Alžběta byla neplodná a oba byli již pokročilého věku. [8] Když jednou přišla řada na Zachariášův oddíl a on konal před Bohem kněžskou službu, [9] připadlo na něj losem podle kněžského řádu, aby vešel do svatyně Hospodinovy a obětoval kadidlo. [10] Venku se v hodinu oběti modlilo veliké množství lidí. [11] Tu se ukázal anděl Páně stojící po pravé straně oltáře, kde se obětovalo kadidlo. [12] Když ho Zachariáš uviděl, zděsil se a padla na něho bázeň. [13] Anděl mu řekl: "Neboj se, Zachariáši, neboť tvá prosba byla vyslyšena; tvá manželka Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan. [14] Budeš mít radost a veselí a mnozí se budou radovat z jeho narození. [15] Bude veliký před Pánem, víno a opojný nápoj nebude pít, už od mateřského klína bude naplněn Duchem svatým. [16] A mnohé ze synů izraelských obrátí k Pánu, jejich Bohu; [17] sám půjde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům a vzpurné k moudrosti spravedlivých a připravil Pánu lid pohotový." [18] Zachariáš řekl andělovi: "Podle čeho to poznám? Vždyť já jsem stařec a moje žena pokročilého věku." [19] Anděl mu odpověděl: "Já jsem Gabriel, který stojí před Bohem; byl jsem poslán, abych k tobě promluvil a oznámil ti tuto radostnou zvěst. [20] Hle, oněmíš a nepromluvíš až do dne, kdy se to stane, poněvadž jsi neuvěřil mým slovům, která se svým časem naplní." [21] Lid čekal na Zachariáše a divil se, že tak dlouho prodlévá v chrámě [22] Když vyšel, nemohl k nim promluvit, a tak poznali, že měl v chrámě vidění; dával jim jen znamení a zůstal němý. [23] Jakmile skončily dny jeho služby, odešel domů. [24] Po těch dnech jeho manželka Alžběta počala, ale tajila se po pět měsíců a říkala si: [25] "Toto mi učinil Pán; sklonil se ke mně v těchto dnech, aby mne zbavil mého pohanění mezi lidmi." [26] Když byla Alžběta v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do Galilejského města, které se jmenuje Nazaret, [27] k panně zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria. [28] Přistoupil k ní a řekl: "Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou." [29] Ona se nad těmi slovy velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená. [30] Anděl jí řekl: "Neboj se, Maria, vždyť jsi našla milost u Boha. [31] Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. [32] Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. [33] Na věky bude královat na rodem Jákobovým a jeho království nebude konce." [34] Maria řekla andělovi: "Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem?" [35] Anděl jí odpověděl: "Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží. [36] Hle, i tvá příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a již je v šestém měsíci, ač se o ní říkalo, že je neplodná. [37] Neboť 'u Boha není nic nemožného.'" [38] Maria řekla: "Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova." Anděl pak od ní odešel. [39] V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova. [40] Vešla do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu. [41] Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle; byla naplněna Duchem svatým [42] a zvolala velikým hlasem: "Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla. [43] Jak to, že ke mně přichází matka mého Pána? [44] Hle, jakmile se zvuk tvého hlasu dotkl mých uší, pohnulo se radostí dítě v mém těle. [45] A blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána." [46] Maria řekla: "Duše má velebí Pána [47] a můj duch jása v Bohu, mém spasiteli, [48] že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení. Hle, od této chvíle budou mne blahoslavít všechna pokolení, [49] že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Svaté jest jeho jméno [50] a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. [51] Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně; [52] vladaře svrhl s trůnu a ponížené povýšil, [53] hladové nasytil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou. [54] Ujal se svého služebníka Izraele, pamětliv svého milosrdenství, [55] jež slíbil našim otcům, Abrahamovi a jeho potomkům na věky." [56] Maria zůstala s Alžbětou asi tři měsíce a pak se vrátila domů. [57] Alžbětě se naplnil čas a přišla její hodina: narodil se jí syn. [58] A když uslyšeli její sousedé a příbuzní, že jí Pán prokázal tak veliké milosrdenství, radovali se spolu s ní. [59] Osmého dne se sešli k obřizce dítěte a chtěli mu dát jméno po otci Zachariáš. [60] Jeho matka na to řekla: "Nikoli, bude se jmenovat Jan." [61] Řekli jí: "Nikdo z tvého příbuzenstva se tak nejmenuje!" [62] Obrátili se na otce, jaké mu chce dát jméno. [63] On požádal o tabulku a napsal na ni: Jeho jméno je Jan. A všichni se tomu divili. [64] Ihned se uvolnila jeho ústa i jazyk a on mluvil a chválil Boha. [65] Tu padla bázeň na všechny sousedy a všude po judských horách se mluvilo o těch událostech. [66] Všichni, kteří to uslyšeli, uchovávali to v mysli a říkali: "Čím toto dítě bude?" A ruka Hospodinova byla s ním. [67] Jeho otec Zachariáš byl naplněn Duchem svatým a takto prorocky promluvil: [68] "Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid [69] a vzbudil nám mocného spasitele z rodu Davida, svého služebníka, [70] jak mluvil ústy svatých proroků od pradávna; [71] zachránil nás od našich nepřátel a z rukou těch, kteří nás nenávidí, [72] slitoval se nad našimi otcí a rozpomenul se na svou svatou smlouvu, [73] na přísahu, kterou učinil našemu otci Abrahamovi, že nám dá, [74] abychom vysvobozeni z rukou nepřátel a prosti strachu [75] jej zbožně a spravedlivě ctili po všechny dny svého života. [76] A ty, synu, budeš nazván prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem, abys mu připravil cestu [77] a dal jeho lidu poznat spásu v odpuštění hříchů, [78] pro slitování a milosrdenství našeho Boha, jímž nás navštíví Vycházející z výsosti, [79] aby se zjevil těm, kdo jsou ve tmě a stínu smrti, a uvedl naše kroky na cestu pokoje." [80] Chlapec rostl a sílil na duchu; a žil na poušti až do dne, kdy vystoupil před Izrael.